

Dosarul nr. 2ra-699/21

Prima instanță: Judecătoria Hîncești sediul central (jud. T. Mereuță)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, I. Dutca, A. Malii)

ÎNCHEIERE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasile Frunza, reprezentat de avocatul Dorin Cojocaru

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Frunza, reprezentat de avocatul Dorin Cojocaru împotriva Întreprinderii de Stat Întreprinderea pentru Silvicultură „Hîncești-Silva” cu privire la restabilirea la serviciu, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral

și la cererea reconvențională a Întreprinderii de Stat Întreprinderea pentru Silvicultură „Hîncești-Silva” împotriva lui Vasile Frunza cu privire la repararea prejudiciului material

împotriva deciziei din 3 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat Întreprinderea pentru Silvicultură „Hîncești-Silva”, casată hotărârea din 28 februarie 2020 a Judecătoriei Hîncești sediul central și adoptată o nouă hotărâre

constată:

La 23 septembrie 2019, Vasile Frunza, reprezentat de avocatul Dorin Cojocaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat Întreprinderea pentru Silvicultură „Hîncești-Silva” cu privire la restabilirea la serviciu, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că a fost angajat în calitate de pădurar în cadrul ÎS „Hîncești-Silva”, conform contractului individual de muncă nr. 207.

La 8 iulie 2019, a fost întocmit un act de constatare în rezultatul verificării efectuate de angajații Inspectoratului pentru Protecția Mediului și ÎS „Hîncești-Silva”, potrivit căruia a fost constatat că în cantonul nr. 8, unde dânsul era pădurar,

au fost tăiați ilicit 93 de arbori de specia stejar, prin ce s-a produs un prejudiciu în valoare de 17 100 de lei.

A evidențiat că verificările efectuate au avut loc în lipsa lui.

La 19 septembrie 2019, când se afla în concediu medical, a fost chemat de urgență la directorul ÎS „Hîncești-Silva”, unde i-a fost prezentat ordinul nr. 117 din 30 august 2019 cu privire la suspendarea sa din funcție, pe o perioadă de 10 zile, din motivul demarării unei anchete de serviciu.

A precizat că în ordin este menționat că în rezultatul controlului, administrația a considerat oportun să demareze un control amplu al organizării și îndeplinirii activității de producere și gospodărire de către pădurarul Vasile Frunza în ocolul silvic Bobeica, cantonul nr. 8.

A considerat că angajatorul, prin demararea anchetei de serviciu, a încercat să camufleze concluzia Inspectoratului pentru Protecția Mediului, atribuindu-și rolul organelor de drept.

A menționat reclamantul că nu are nicio calitate procedurală în legătură cu defrișările ilicite constatate prin actul din 8 iulie 2019, fiind obligația pozitivă a organului de urmărire penală să investigheze și identifice făptașii într-o presupusă faptă cu caracter penal.

În gestiunea sa, în calitate de pădurar, se afla o suprafață de peste 402,5 ha de fond forestier, a cărui integritate trebuia să o apere 8 ore pe zi, conform sarcinilor și contractului individual de muncă.

Pierderile cauzate prin tăierile ilicite nu trebuie puse pe seama pădurarilor, dar a persoanelor care nemijlocit au recurs la defrișare, or în sarcina sa pădurarul nu a primit acei copacii printr-un act de primire-predare, ca să-i fie imputat într-un fel prejudiciul creat, ultimul are doar obligația de a apăra fondul forestier per ansamblu.

A explicat că nu cunoaște despre acele cioturi depistate și va depune toată diligența în vederea identificării persoanelor vinovate, reiterând că în cadrul reviziilor planificate în toamnă și primăvară de către persoanele abilitate nu au fost depistate careva tăieri ilegale.

A mai notată că este pretendent la funcția de primar în circumscripția satului Văsieni, iar prin asemenea acțiuni ale angajatorului, cu o zi până la începerea campaniei electorale, are loc o defăimare a sa în rândul viitorilor alegători.

A relatat că ordinul contestat a fost adus la cunoștința lui la 19 septembrie 2019, iar potrivit certificatului de boală, dânsul urma să revină la muncă la 20 septembrie 2018, ceea ce contravine art. 75 alin. (4) Codul muncii.

Astfel, a considerat ordinul menționat ca fiind unul ilegal și pasibil de a fi anulat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 75, 76, 208, 354, 355 Codul muncii, art. 20, 21 Codul silvic, art. 39, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului de suspendare a contractului individual de muncă nr. 117 din 30 august 2019, adus la cunoștință la 19 septembrie 2019, restabilirea în funcția de pădurar al cantonului silvic nr. 8 o. s. Bobeica, încasarea din contul pârâtului în beneficiul lui a sumei de 20 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

La 18 noiembrie 2019, ÎS „Hîncești-Silva” a depus cerere reconvențională împotriva lui Vasile Frunza cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că potrivit contractului individual de muncă nr. 207 din 21 octombrie 2016, Vasile Frunza a fost angajat în calitate de persoană responsabilă de paza fondului forestier și cinegetic a cantonului și bunurilor încredințate pentru păstrare în canton la ÎS „Hîncești-Silva” ocolul silvic Bobeica pe o perioadă nedeterminată.

A precizat că suprafața de teren din fondul forestier gestionată de pădurarul cantonului nr. 8 constituie 402,5 ha și include parcelele 31, 32, 34 și 36.

În legătură cu acest fapt, între Vasile Frunza și ÎS „Hîncești-Silva” a fost semnat contractul nr. 54 din 21 octombrie 2016 privind răspunderea materială deplină, prin care poartă răspundere materială deplină pentru integritatea și păstrarea bunurilor materiale și a celor financiare transmise de angajator spre folosire și administrare.

A comunicat că la 10 iulie 2019, la întreprindere a parvenit actul de constatare nr. 575 din 8 iulie 2019, întocmit de Inspectoratul pentru Protecția Mediului, în care se menționează că, efectuând verificarea situației de fapt în vederea respectării legislației de mediu în cantonul nr. 8 al ocolului silvic Bobeica, în deosebi la capitolul tăieri ilicite, au fost constatate următoarele: „în cantonul de pază nr. 8, unde pădurar este Vasile Frunza, au fost depistați 93 de arbori tăiați ilicit din specia stejar cu diametrele între 12-64 cm (fișele de inventariere din 30 iunie 2019 și 2-5 iulie 2019) fiind sustras ilegal un volum de 67,11 metri cubi de masă lemnoasă.

Conform Codului silvic anexa 1 (fără costul masei lemnoase), prejudiciul cauzat constituie 17 100 de lei, iar costul masei lemnoase constituie 55 669,95 de lei, fiind calculat conform catalogului prețurilor de comercializare a produselor lemnoase (franco-parchet) la ÎS „Hîncești-Silva”, anexa la ordinul nr. 52 din 26 mai 2018 - 857,15 de lei pe 1 metru cub pentru specii tari lemne de loc și 360 de lei pe craci și ramuri.

A menționat că prejudiciul total cauzat întreprinderii constituie 72 769,95 de lei.

Prin prisma pct. 23 și pct. 26 din Instrucțiunea privind efectuarea reviziilor și controlului operativ în fondul forestier proprietate publică a statului, aprobată prin ordinul ÎS „Moldsilva” nr. 158 din 30 mai 2016, a indicat că pentru prejudiciul cauzat gospodăriei silvice în timpul executării funcțiilor de serviciu, pădurarii vinovați de prejudiciul cauzat, poartă răspundere materială în conformitate cu art. 366 Codul muncii în mărime echivalentă prejudiciului cauzat, însă nu mai mult de un salariu mediu lunar.

Astfel, prejudiciul material în sumă totală de 72 769,95 de lei a fost calculat conform anexei nr. 1 la Codul silvic (17 100 de lei pentru 93 arbori și 55 669,95 de lei pentru producția lemnoasă neconfiscată cu volumul de 67,11 metri cubi, unde 1 metru cub de lemne de foc specii tari costă 857,15 de lei).

La 24 septembrie 2019, prin ordinul nr. 134, angajatorul cercetând toate înscrisurile, dreptul pădurarului Vasile Frunza de a contesta actul de constatare, a anulat suspendarea prestării muncii aplicată prin ordinul nr. 117 din 30 august 2019

și pentru încălcarea gravă a obligațiilor de funcție la paza și protecția fondului forestier cu cauzarea unui prejudiciu material mărimea căruia depășește cinci salarii medii lunare pe economie prognozate pentru anul 2019 (6 975 de lei) în sumă de 72 769,5 de lei (imputate prin actul de constatare nr. 575 din 10 iulie 2019), a încetat relațiile de muncă cu Vasile Frunza în temeiul art. 81 alin. (1) lit. b), art. 86 alin. (1) lit. p) și art. 211/1 lit. h) Codul muncii.

Cu referire la art. 333 alin. (1) și alin. (3) Codul muncii, a reiterat că prejudiciul material a fost cauzat angajatorului de către salariat prin neonorarea obligațiilor de funcție la paza insuficientă a fondului forestier, de aceea a fost sancționat conform Codului muncii, dar dacă persoanele care au tăiat fondul forestier, potrivit Codului penal vor fi sancționate și în formă de regres pădurarului i se va restituit prejudiciul (pct. 23 și 26 din Instrucțiunea privind efectuarea reviziilor și a controlului operativ în fondul forestier proprietate publică a statului, aprobată prin ordinul ÎS „Moldsilva” nr. 159 din 30 mai 2016).

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 172, 173 CPC, art. 9, 333 Codul muncii.

A solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, repararea prejudiciului material în sumă de 72 769,95 de lei cauzat mediului în timpul îndeplinirii obligațiilor de funcție.

Pe parcursul examinării cauzei, Vasile Frunza, reprezentat de avocatul Dorin Cojocaru a depus cereri privind concretizarea acțiunii, solicitând anularea ordinului nr. 75 din 19 iulie 2019 emis de ÎS „Hîncești-Silva” în partea care se referă la Vasile Frunza, anularea ordinului nr. 83 din 29 iulie 2019 emis de ÎS „Hîncești-Silva” în partea care se referă la Vasile Frunza cu privire la achitarea solidară a prejudiciului în mărime de 72 769 de lei, anularea ordinului nr. 117 din 30 august 2019 emis de ÎS „Hîncești-Silva” privind suspendarea contractului individual de muncă încheiat cu Vasile Frunza, anularea ordinului nr. 133 din 19 septembrie 2019 emis de ÎS „Hîncești-Silva” privind aplicarea sancțiunii disciplinare mustrare aspră salariului Vasile Frunza, anularea ordinului nr. 134 din 24 septembrie 2019 privind încetarea relațiilor de muncă cu salariatul Vasile Frunza, declararea nulității dispoziției de încasare nr. 3422 din 4 iulie 2019 privind achitarea de către Vasile Frunza a prejudiciului material în sumă de 8 840,29 de lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 20 000 de lei și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 28 februarie 2020 a Judecătoriei Hîncești sediul central, a fost admisă integral acțiunea inițială depusă de Vasile Frunza.

A fost anulat ordinul nr. 75 din 19 iulie 2010 și dispoziția de încasare nr. 00003422 din 4 iulie 2019.

A fost anulat ordinul nr. 83 din 29 iulie 2019 în partea ce ține de încasarea solidară din contul lui Vasile Frunza a prejudiciului în mărime de 72 769 de lei.

A fost anulat ordinul nr. 133 din 19 septembrie 2019 privind aplicarea lui Vasile Frunza a sancțiunii disciplinare în formă de mustrare aspră.

A fost anulat ordinul de suspendare a contractului individual de muncă cu Vasile Frunza nr. 117 din 30 august 2019.

A fost anulat ordinul nr. 134 din 24 septembrie 2019 cu privire la încetarea relațiilor de muncă cu salariatul Vasile Frunza.

A fost restabilit Vasile Frunza în funcția de pădurar la ÎS „Hîncești-Silva”, ocolul silvic Bobeica.

A fost încasat din contul ÎS „Hîncești-Silva” în folosul lui Vasile Frunza salariul pentru lipsa forțată de la muncă pentru perioada 24 septembrie 2019 - 28 februarie 2020 în sumă de 18 071,43 de lei și a drepturilor lui salariale și prejudiciul moral în sumă de 20 000 de lei.

A fost respinsă acțiunea reconvențională înaintată de ÎS „Hîncești-Silva”, ca neîntemeiată.

A fost încasată din contul ÎS „Hîncești-Silva” în folosul statului taxa de stat în sumă de 1 142,13 de lei.

În susținerea soluției emise, prima instanță a considerat necesar de a admite solicitarea lui Vasile Frunza privind anularea ordinului nr. 75 din 19 iulie 2019 și a dispoziției de încasare nr. 00003422 din 4 iulie 2019, or în cadrul ședinței de judecată Vasile Frunza a negat semnarea, cât și achitarea sumei de 8 840,29 de lei, aceasta se confirmă prin informația pavenită de la Inspectoratul general al Poliției de Frontieră din 5 decembrie 2019 și anume conform extrasului din Sistemul Informațional integrat al Poliției de Frontieră privind traversarea frontierei de stat, care atestă că Vasile Frunza a ieșit din țară prin PCTF „Palanca” la 4 iulie 2019 ora 14:47 și la 7 iulie 2019 ora 20:37 a intrat, la 13 iulie 2019 ora 22:30 a ieșit din țară prin PCTF aeroport și a revenit la 20 iulie 2019 ora 23:12.

De asemenea, prima instanță a considerat necesar de a admite și cerința cu privire la anularea ordinului nr. 83 din 29 iulie 2019, în partea ce ține de încasare solidară din contul lui Vasile Frunza a prejudiciului în mărime de 72 769 de lei, or pădurarul Vasile Frunza avea obligația de a apăra fondul forestier per ansamblu, iar atât timp cât la cererea lui Vasile Frunza, de către organele de drept a fost pornită cauză penală pentru furtul copacilor și la moment nu au fost depistate persoanele care au comis această faptă, este ilegal ca pădurarul Vasile Frunza să poartă răspundere pentru tăierea ilicită și achitarea prejudiciului angajatorului.

La fel, prima instanță a ajuns și la temeinicia pretențiilor din acțiune privind anularea ordinului nr. 133 din 19 septembrie 2019 emis de ÎS „Hîncești-Silva” privind aplicarea sancțiunii disciplinare mustrare aspră salariului Frunza Vasile și a ordinului nr. 117 din 30 august 2019 emis de ÎS „Hîncești-Silva” privind suspendarea contractului individual de muncă încheiat cu Vasile Frunza, considerându-le ca fiind ilegale și pasibile de a fi anulate.

Având în vedere prevederile art. 86 alin. (1) și 211¹ Codul muncii, prima instanță a admis și pretenția din acțiune cu privire la anularea ordinului nr. 134 din 24 septembrie 2019 cu privire la încetarea relațiilor de muncă cu salariatul Vasile Frunza.

Totodată, a conchis prima instanță că angajatorul ÎS „Hîncești-Silva” urmează să restabilească în funcția de pădurar la ÎS „Hîncești-Silva”, ocolul silvic Bobeica pe Vasile Frunza, cu încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă.

Privitor la cererea reconvențională înaintată de ÎS „Hîncești-Silva” cu privire la repararea prejudiciului material în sumă de 72 769, 95 de lei, prima instanță a respins-o bazându-se pe faptul că ordinul nr. 83 din 29 iulie 2019, în partea ce ține de încasare solidară din contul lui Vasile Frunza a prejudiciului în mărime de 72 769 de lei urmează a fi anulat.

Prin decizia din 3 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de ÎS „Hîncești-Silva”, casată hotărârea din 28 februarie 2020 a Judecătorei Hîncești sediul central și adoptată o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial chemare în judecată a lui Vasile Frunza.

A fost anulat ordinul nr. 83 din 29 iulie 2019, în partea ce ține de încasarea din contul lui Vasile Frunza a prejudiciului în mărime de 72 769 de lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea inițială ca fiind neîntemeiată.

A fost respinsă cererea reconvențională înaintată de ÎS „Hîncești-Silva”.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut eronată soluția primei instanțe cu privire la anularea ordinului nr. 75 din 19 iulie 2019, or Vasile Frunza nu a executat obligațiile de muncă în modul prevăzut în punctele 7.4 - 7.5 din contractul individual de muncă nr. 207 din 21 octombrie 206 și în punctul 6 lit. a), d) și e) din Instrucțiunea (reviziilor și controlului operativ), aprobată prin ordinul Agenției „Moldsilva” nr. 159 din 30 mai 2016.

Pe de altă parte, instanța de apel a constatat că angajatorul a respectat prevederile legale cu privire la rechemarea din concediu, constatarea și examinarea abaterilor disciplinare, iar prin suspendarea soluționării procedurii disciplinare în privința lui Vasile Frunza, angajatorul a respectat dreptul acestuia la apărare, prin oferirea posibilității de a da explicații și prezenta probelor.

La fel, instanța de apel a menționat că dispoziția de încasare nr. 3422 din 4 iulie 2019, contestată de Vasile Frunza, nu constituie obiect al acțiunii în declararea sau constatarea nulității relative sau respectiv absolute, deoarece acest înscris nu este un act juridic civil în sensul art. 308 Cod civil, dar este un act contabil primar prin care se atestă faptul achitării ce a survenit ca efect legal al actului juridic unilateral de recunoaștere și asumare a răspunderii delictuale de către salariatul Vasile Frunza față de angajatorul ÎS „Hîncești-Silva”.

Cu privire la anularea ordinului nr. 83 din 29 iulie 2019 în partea încasării prejudiciului în mărime de 72 769,95 de lei de la salariatul Vasile Frunza în favoarea angajatorului ÎS „Hîncești-Silva”, instanța de apel a stabilit că la caz nu sunt întrunite temeiurile legale și contractuale de atragere la răspundere materială deplină.

Instanța de apel a constatat că la caz au fost întrunite temeiurile de fapt și de drept necesare suspendării contractului individual de muncă la inițiativa angajatorului ÎS „Hîncești-Silva”, iar salariatului i-au fost create condiții reale de apărare în cadrul procedurii disciplinare.

Pentru aceste motive, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată pretenția lui Vasile Frunza cu privire la anularea ordinului nr. 117 din 30 august 2019, deoarece la emiterea acestuia ÎS „Hîncești-Silva” a respectat prevederile legale în vigoare, inclusiv garanțiile oferite salariatului în ipoteza art. 208 Codul muncii.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiată și pretenția lui Vasile Frunza cu privire la anularea ordinului nr. 133 din 19 septembrie 2019, fiindcă la emiterea acestuia ÎS „Hîncești-Silva” a respectat prevederile legale în vigoare și garanțiile legale ale salariatului.

La fel, a fost respinsă și pretenția privind anularea ordinului nr. 134 din 24 septembrie 2019, deoarece la emiterea acestuia ÎS „Hîncești-Silva” a respectat procedura legală de constatare, examinare și sancționare a abaterii disciplinare imputate salariatului.

Instanța de apel a evidențiat necesitatea respingerii pretențiilor accesorii cu privire la încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciul moral de 20 000 de lei, care nu s-au adevărit în rezultatul verificării și constatării legalității ordinului de concediere nr. 134 din 24 septembrie 2019 emis de ÎS „Hîncești-Silva” în privința salariatului Vasile Frunza.

La 15 martie 2021, Vasile Frunza, reprezentat de avocatul Dorin Cojocaru a declarat recurs împotriva deciziei din 3 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată și adoptată cu încălcarea normelor procesuale, urmând a fi casată.

A menționat că prejudiciul material cauzat angajatorului se prezintă că a fost achitat de către dânsul la 4 iulie 2019, fapt care nu corespunde adevărului, or nu s-a deplasat la casieria ÎS „Hîncești-Silva” și nu a achitat acel prejudiciu.

Mai mult, potrivit informației de la poliția de frontieră, la 4 iulie 2019 ora 14:47 dânsul a părăsit teritoriul RM prin punctul de trecere Palanca.

Totodată, în prima instanță a fost audiat în calitate de martor Adrian Frunza care a confirmat că suma de 8 840 de lei a fost achitată de el, fără ca pădurarul Vasile Frunza să cunoască, la sugerarea intimatului.

Cu referire la ordinul nr. 75 din 19 iulie 2019, îl consideră unul nul în latura ce-l privește, or dânsul nu l-a semnat, fapt ce poate fi confirmat inclusiv prin informația prezentată de la poliția de frontieră ce atestă că la 19 iulie 2019 dânsul nici nu era în țară.

Astfel, a considerat critică concluzia instanței de apel precum că pretenția dată este neprobată.

A considerat ordinul nr. 83 din 29 iulie 2019 emis de ÎS „Hîncești-Silva”, în latura ce-l privește, privind achitarea solidară a prejudiciului în mărime de 72 769 de lei ca fiind unul abuziv, din cauza că acele pierderi soldate în urma tăierilor ilicite nu trebuie a fi puse pe seama pădurarilor, dar a persoanelor care nemijlocit au recurs la defrișare.

Având în vedere pct. 1.1 din contractul de răspundere materială individuală deplină nr. 54 din 21 octombrie 2016, a menționat că nu a primit acei copacii defrișați de persoane necunoscute printr-un act de primire-predare, ca să-i fie imputat într-un fel prejudiciul creat, având doar obligația de a apăra fondul forestier per ansamblu.

Iar potrivit pct. 14 din contractul individual de muncă, are un regim de muncă de 8 ore pe zi și 40 ore pe săptămână.

Prin urmare, nu există probe precum că dânsul nu și-a îndeplinit sârguincios și responsabil atribuțiile de serviciu.

Astfel, dânsul avea obligația de a apăra per ansamblu fondul forestier, iar atât timp cât la cererea lui, de către OUP a fost pornită o cauză penală pentru furtul copacilor, este inadmisibil ca tot dânsul să poarte răspundere pentru tăierea ilicită.

Subsecvent, și referitor la ordinul nr. 133 din 19 septembrie 2019 privind aplicarea sancțiunii disciplinare, muștrare aspră, a invocat aceleași motive de mai sus, or, dânsul în funcția de pădurar nu poate fi recunoscut nemijlocit responsabil de tăierile ilicite.

La fel, în ordinul dat (din septembrie 2019) se face trimitere la pct. 7.1 din contractul individual de muncă nr. 207 din 21 octombrie 2019, fapt ce nu este clar.

A mai notat că ordinul de suspendare a contractului individual de muncă nr. 117 din 30 august 2019, i-a fost adus la cunoștință la 19 septembrie 2019, în perioada în care dânsul se află în concediu medical, acțiuni contrare prevederilor art. 75 alin. (4) Codul muncii.

Referitor la anularea ordinului nr. 134 din 24 septembrie 2019 emis de ÎS „Hîncești Silva” cu privire la încetarea relațiilor de muncă, a menționat că încălcările emise de angajator inițial în ordinele indicate anterior, succesiv se răsfrâng și asupra ilegalității acestui ordin.

Astfel, a reiterat și declarațiile martorului Sergiu Vrabie, care face parte din comitetul sindical și a declarat că în baza demersului nr. 495 din 30 iulie 2019, adunarea a solicitat opinia consultativă privitor la desfacerea contractului de muncă.

Prin urmare, la acea adunare s-a discutat și votat desfacerea contractului individual de muncă, în lipsa lui, or dânsul se afla în concediu medical.

Referitor la cerința privind încasarea salariului pentru perioada forțată de absență de la serviciu și a sumei de 20 000 de lei sub formă de prejudiciu moral, o consideră una perfect legală și proporțională suferințelor emotive cu care dânsul s-a confruntat în acea perioadă, fapt bine motivat de prima instanță.

La 29 aprilie 2021, prin intermediul poștei electronice, ÎS „Hîncești-Silva” a depus referință la recursul declarat de Vasile Frunza, solicitând respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 15 martie 2021 împotriva deciziei din 3 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vasile Frunza, reprezentat de avocatul Dorin Cojocaru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasile Frunza, reprezentat de avocatul Dorin Cojocaru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția

Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Vasile Frunza, reprezentat de avocatul Dorin Cojocaru urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vasile Frunza, reprezentat de avocatul Dorin Cojocaru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic